

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והאלל.												■
מאי אלל?												^
מרטקא	רבי יוחנן:								!	◆		◇
אמר בשר שפלטו סכין	ריש לקיש:								!	◆		◇
(איוב י"ג) ואולם אתם טופלי שקר רופאי אליל כולכם	מיתבי:								!	■		◇
בשלמא למאן דאמר מרטקא - היינו דלאו בר רפואה הוא, אלא למאן דאמר בשר שפלטו סכין בר רפואה הוא									!	■		◇
באלל דקרא - דכ"ע לא פליגי, כי פליגי - באלל דמתניתין									!			◇
האלל המכונס, אם יש כזית במקום אחד - חייבין עליו	ת"ש, רבי יהודה:								!	■		◇
והוא שכנסו	ואמר רב הונא:								!	■		◇
בשלמא למ"ד בשר שפלטו סכין - היינו דכי איכא כזית מיחייב, אלא למ"ד מרטקא - כי איכא כזית מאי הוי? עץ בעלמא הוא									!	■		◇
אליבא דר' יהודה לא פליגי, כי פליגי אליבא דרבנן:									!			◇
מרטקא נמי מצטרף	רבי יוחנן:								!	■	◆	◇
דוקא בשר שפלטו סכין, אבל מרטקא לא מצטרף.	ריש לקיש:								!	■	◆	◇
האי בשר שפלטו סכין היכי דמי?									!			◇
אי דחשיב עליה									!			◇
אפי' באנפי נפשיה מיטמא									!			◇
ואי דלא חשיב עליה									!			◇
בטוליה בטליה									!			◇
רבי אבין ורבי מיישא חד אמר: מקצתו חישב עליו	חד: [רבי אבין/רבי מיישא]								!			◇
מקצתו פלטו חיה ומקצתו פלטו סכין.	חד: [רבי אבין/רבי מיישא]								!			◇
החרטום והצפרנים - מיטמאין ומטמאין ומצטרפין	תנן התם:								!			◇
חרטום - עץ בעלמא הוא									!			◇
בחרטום תחתון	רבי אלעזר:								!			◇
תחתון נמי עץ בעלמא הוא									!			◇
תחתון של עליון.	רב פפא:								!			◇
צפרנים - אמר רבי אלעזר: מקום המובלעים בבשר	[רבי אלעזר]								!			◇
קרנים - אמר רב פפא: במקום שהותכין ויוצא מהן דם.	[רב פפא]								!			◇
כיוצא בו השוחט בהמה.									!			◇
ישראל בטמאה ועובד כוכבים בטוהרה - צריכין מחשבה והכשר מים ממקום אחר	רבי אסי, שונין:								!			◇
הכשר למה לי? סופו לטמא טומאה חמורה, וכל שסופו לטמא טומאה חמורה לא בעי הכשר									!			◇

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ♣ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
(ויקרא י"א) וכי יותן מים על זרע מה זרעים שאין סופן לטמא טומאה חמורה צריכין הכשר, אף כל שאין סופו לטמא טומאה חמורה צריך הכשר	דתני דבי רבי ישמעאל:									♣	
מפני מה אמרו נבלת עוף טהור צריכה מחשבה ואינה צריכה הכשר - מפני שסופה לטמא טומאה חמורה.	ותביא, א"ר יוסי:									♣	
הואיל ויכול לגוררה ולהעמידה על פחות מכזית.	חזקיה:									!	◇
ומי אמר חזקיה הכי?	רבי ירמיה לרבי זירא:									♣	
שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת חזקיה אמר: אינה לאברים	והא איתמר: [חזקיה]									♣	◇
ישנה לאברים	רבי יוחנן:									♣	◇
חזקיה אמר אינה לאברים - מתה היא	[חזקיה]									♣	
רבי יוחנן אמר ישנה לאברים - לאו מתה היא	[רבי יוחנן]									♣	
יצתה מכלל חיה, ולכלל מתה לא באת.	א"ל: [רבי זירא]									!	◇
שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת חזקיה אמר: אינה לאברים	גופא: [חזקיה]									♣	◇
ישנה לאברים	רבי יוחנן:									♣	◇
נקוט להא דר' יוחנן בידך, דתני רב אושעיא כותיה	רבי אלעזר:									♣	◇
ישראל ששחט בהמה טמאה לעובד כוכבים, שחט בה שנים או רוב שנים ומפרכסת - מטמאה טומאת אוכלין אבל לא טומאת נבלה, אבר הפורש ממנה - כפורש מן החי, ובשר הפורש ממנה - כבשר הפורש מן החי, ואסור לבני נח ואפילו לאחר שתצא נפשה	דתני רב אושעיא:									♣	◇
שחט בה אחד או רוב אחד - אינה מטמאה טומאת אוכלין										♣	◇
נחרה - אין בה טומאה של כלום										♣	◇
ועובד כוכבים ששחט בהמה טהורה לישראל ומפרכסת - מטמאה טומאת אוכלין אבל לא טומאת נבלה, אבר הפורש ממנה - כפורש מן החי, ובשר הפורש ממנה - כפורש מן החי, ואסור לבני נח ואפילו לאחר שתצא נפשה										♣	◇
שחט בה אחד או רוב אחד - אינה מטמאה טומאת אוכלין										♣	◇
נחרה - אין בה טומאה של כלום										♣	◇
שחט עובד כוכבים במקום שאין עושה אותה טרפה, ובא ישראל וגמרה - כשרה, שחט ישראל, בין במקום שנושה אותה טרפה ובין במקום שאין עושה אותה טרפה, ובא עובד כוכבים וגמר - שחיטתו הרוצה שיאכל מבהמה קודם שתצא נפשה, חותך כזית בשר מבית שחיטתה, ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה, וממתין לה עד שתצא נפשה - ואוכלו, אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו.										♣	◇
מסייע ליה לרב אידי בר אבין										♣	
הרוצה שיבריא - חותך כזית בשר מבית שחיטה, ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה, וממתין לה עד שתצא נפשה, אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרים בו.	דאמר רב אידי בר אבין א"ר יצחק בר אשיין:									♣	
שהה בה, דרס בה, מהו?	בעי רבי אלעזר:									♣	◇
צריכה הכשר שחיטה כבהמה טהורה	א"ל ההוא סבא, הכי א"ר יוחנן:									!	◇
הכשר למאי?										♣	
בדיקת סכין.	רב שמואל בר יצחק:									!	◇
מהו שתציל על הבלועין שבתוכה?	בעא מיניה רבי זירא מרב ששת:									♣	◇
מטמאה טומאת אוכלין ומצלת?	א"ל: [רב ששת]									!	◇
אינה מטמאה טומאת נבלות, ולא תציל?	א"ל: [רבי זירא]									♣	

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אינה מצלת על הבלועים שבתוכה - דהא מטמאה טומאת אוכלין, והרובעה חייב - דהא אינה מטמאה טומאת נבלה.	אביי:											◊	קבא:
אומר האלל וכו'.	רבי יהודה:											■	קבא:
והוא שכנסו.	רב הונא:											■	קבא:
שני חצאי זיתים שישנן על גבי העור - העור מבטלן	ואמר רב הונא:											■	קבא: